

[Brorsen.]

kastet. Som det er nu, siger Landstingsmand Gunnar Fog-Petersen, hvor 2—3 Institutioner inden for ret vide Rammer og delvis uafhængige af hverandre kan paaligne Ejendommene en 2—3 forskellige Afgifter uden Hensyn til Ejernes Skatteevne og Ejendommenes Rentabilitet, da er i det mindste Muligheden til Stede for Tilstande, der nærmer sig den retsløse Vilkaarlighed.

Ogsaa her kommer der altsaa et lille Varsko til Regeringen fra en radikal Landstingsmand. Men hjælper det noget? Det Spørgsmaal stiller jeg ogsaa her.

Naar man i øvrigt betragter visse Foreteelser i vort Samfund, synes jeg, man med Rette kan spørge: Hvor glider vi egentlig hen? Til Eksempel skal jeg nævne, at der den ene Gang efter den anden afsløres Organisationsmisbrug. Man mindes maaske Affæren i Hobro, hvor en Fagorganisation forsøgte Terror over for Byens øvrige Befolkning. Det var Snekastningsarbejdet, den paagældende Organisation helt og fuldt vilde forbeholde sig. Byraadets Flertal — vistnok omtrent hele Byraadet — stillede ikke store Fordringer, men mente dog, at 5 pCt., altsaa $\frac{1}{20}$ af Arbejdet, burde kunne tildeles Folk, der stod uden for Fagforeningen. Strejken blev imidlertid efter Forhandlinger herovre i København afblæst, men det er et Tidens Tegn, hvad visse Organisationer mener at kunne tillade sig. I den allersidste Tid har vi set en ny Affære under Opsejling i Aalborg.

Med Hensyn til Hobro-Sagen skrev det radikale Blad „Politiken“: „Arbejdsmandstrejken i Hobro er fremkaldt af en Mentalitet, som, hvis den bredte sig til videre Kredse, vilde føre til utaaelige Tilstande.“ Ja, som hele Udviklingen foregaar, er der Fare for, at vi driver ind i en Tilstand, hvor alles Haand er løftet mod alle, hvad der kan føre til Opløsning, hvis man ikke i Tide ser den Fare, her truer.

Paa dette Omraade vil jeg nævne en Ting, som vistnok mange inden for den danske Offentlighed har mærket sig, det er Politiets Indmeldelse under De samvirkende Fagforbund. Det skete gennem en Afstemning inden for Politikorpsets Organisation. Der var et lille Flertal, det var ikke Halvdelen af alle dem, der staar inden for Organisationen, men Politiet er nu indmeldt under De samvirkende Fagforbund; hverken for deres egen eller for Samfundets Skyld tror jeg, de skulde have gjort det. I den store Offentlighed har man betragtet Politiet som et politisk fuldstændig neutralt Korps, men vil den samme Opfattelse efter det, der er

sket her, være til Stede? Hvis der f. Eks. engang i Fremtiden skulde opstaa en skarp Konflikt, hvor De samvirkende Fagforbund er den ene Part, vil der straks med nogen Ret kunne spørges: Kan man nu stole paa Politiet, kan man stole paa, at de vil optræde fuldstændig neutralt? Inden ret længe skal vi behandle Forslag til ny Grundlov og Valglov, og jeg finder Anledning til at gøre opmærksom paa, nu da jeg taler om Politiet, at efter engelsk Lov har Politiets Embedsmænd ikke engang Stemmeret. Saadan er Ordningen i England, det gamle parlamentariske Land. Men her i Landet ser vi, at Politiet, som man i urolige Tider fra alle Sider skulde kunne stole paa, indmelder sig under De samvirkende Fagforbund!

I den kommende Tid kan vi komme til at staa over for Konflikter, som det er af vital Betydning at faa bilagt. Vi har i det Arbejdsprogram, Venstre for nogen Tid siden udsendte, anvist, hvorledes saadanne Spørgsmaal skal løses.

Det er jo den sidste Rigsdagssamling før Valget, og efter alt at dømme vil Regeringen placere Forfatningen som det vigtigste Spørgsmaal ved dette Valg. Det konservative Folkeparti er, hvad Forfatningen angaar, „der tredje im Bunde“ og gaar her Side om Side med Socialdemokratiet. Venstre vil deltage i disse Forhandlinger, og vi vil stille vore Forslag. Vi maa da afvente og se, hvorledes disse Forslag bliver modtaget af Forligspartierne.

Men som jeg allerede har udtalt, vil vi inden for vort Parti gøre opmærksom paa andre Spørgsmaal, hvorom vi mener, at det kommende Valg i første Linje bør dreje sig. For det første vil jeg her nævne Arbejdsløsheden, hvor Regeringens Metoder har vist sig at slaa fuldstændig fejl. Men vi vil ogsaa henvise til den Skattepolitik, der hemmer den nødvendige Samfundsopsparring, og vi vil anføre, at Regeringen fører en Handelspolitik, der ikke aabner tilstrækkelig Adgang for vor naturlige Eksport til de udenlandske Markeder. Vi vil henvise til en Socialpolitik fra Regeringens Side, der fører bort fra Arbejdet og stadig og ustandselig forøger Understøttelseskontoen. Vi vil henvise til den tvetydige Forsvarspolitik, der føres af Regeringen, og paavise, at den Ordning, vi fik i 1937, paa visse Punkter i alt Fald har sine store Mangler.

Vi fra Venstres Side ønsker og vil kæmpe for, at Forholdene lægges saaledes til Rette, at den frie og selvejende Landbostand kan bevares paa den danske Jord, men samtidig ønsker vi gode Kaar ogsaa